

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.341 van 4 juli 2003
in de zaak A. 112.783/XIV-7305.**

In zake : XXX,
 wonende te 2800 MECHELEN,
 Locomotiefstraat 76, bus 1

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 12 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 14 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 28 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Armeense nationaliteit, is op 27 augustus 2001 in België aangekomen en heeft zich vluchteling verklaard op 5 september 2001.

1.2. Op 5 september 2001 wordt aan verzoekster een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.3. Op 10 oktober 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart het Armeens staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U beroept zich op dezelfde feiten als uw man XXX. Toen uw man problemen had in het dorp, Ohanavan, verbleef u in Jerevan met de kinderen. Na het vertrek van uw man met uw zoon naar België verbleef u bij een vriend van hem in Abovian. Toen u wilde terugkeren naar uw huis in Jerevan en uw huis binnen wilde gaan waarschuwde een buurvrouw u dat vele mannen waren langsgeslagen. Hierna ging u terug naar Abovian. In maart 2000 werd uw schoonbroer echter afgeranseld. Hij kreeg immers voortdurend de vraag waar uw man was. Hierna zei hij u dat u het land moest verlaten. Op 20 augustus 2001 verliet u met uw dochter Armenië om op 27 augustus 2001 in België aan te komen waar u op 5 september 2001 een asielaanvraag indiende.

Aangezien in hoofdte van uw man reeds een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen, en aangezien u zich baseert op dezelfde feiten als uw man kan wat uw asielaanvraag betreft geen andere beslissing worden genomen.

(…)”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert:

“MIDDELEN

Schending van de motiveringsplicht en de beginselen van redelijkheid

Het CGVS verwerpt de asielaanvraag van de betrokkene op basis van de problemen van haar echtgenoot die twee jaar vóór verzoekster naar België was gevlucht. Het CGVS heeft bij zijn beslissing geen rekening gehouden met de problemen die verzoekster persoonlijk heeft ondervonden ná het vertrek van haar echtgenoot.

De basismotieven van de aanvraag zijn weliswaar identiek, doch verzoekster en de rest van de familie zijn ná het vertrek van de echtgenoot voorwerp geweest van vervolgingen.

Het CGVS dient elke asielaanvraag individueel te behandelen en te beoordelen, hetgeen in casu niet het geval is.

De loutere vermelding van het CGVS dat de aanvraag van verzoekster gebaseerd is op dezelfde motieven die haar echtgenoot inroept, beantwoordt niet aan de motiveringsplicht en is stereotiep.”;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster opmerkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar asielaanvraag verwerpt omdat deze zou zijn gebaseerd op dezelfde motieven die haar echtgenoot in diens asielprocedure inriep, zonder hierbij rekening te houden met de problemen die verzoekster persoonlijk heeft ondervonden ná het vertrek van haar echtgenoot; dat verzoekster deze feiten als volgt vermeldt in de feiten uiteenzetting van het verzoekschrift:

“Op aanraden van een vriend besloot betrokkene echtgenoot het land te verlaten. Betrokkene zelf werd met haar gezin ondergebracht bij een vriend in Abovian. Toen betrokkene echtgenoot naar hun woning in Jerevan ging om er documenten op te halen werd er op de deur geklopt en vervolgens geschoten om het slot te forceren. Betrokkene echtgenoot kon via het balkon vluchten.

Op 22 september 1999 verliet betrokkene echtgenoot Armenië samen met hun zoon W. en kwam op 27 september aan in België. Hij vroeg de hoedanigheid van politiek vluchteling op 7 oktober 1999.

Betrokkene zelf bleef logeren bij de vriend in Abovian. Toen zij naar hun woning in Jerevan wilde terugkeren, waarschuwde een buurvrouw haar dat er geregeld mannen waren langsgeslagen. Betrokkene keerde uit angst terug naar Abovian.

In maart 2000 werd betrokkene schoonbroer afgeranseld. Hij werd voortdurend lastiggevallen met de vraag waar betrokkene echtgenoot zich bevond. Haar schoonbroer raadde haar daarop aan het land te verlaten.

Op 20 augustus 2001 verliet betrokkene Armenië samen met haar dochter en kwam op 27 augustus in België aan. Op 5 september vroeg zij de hoedanigheid van politiek vluchteling.

Op 5 september werd de aanvraag door de DVZ geweigerd.

Het CGVS nam de weigeringsbeslissing op 10 oktober 2001.

Dit is de bestreden beslissing.”;

dat verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar asielaanvraag niet individueel heeft behandeld noch beoordeeld en dat de motivering van de bestreden beslissing stereotiep is; dat verzoekster concludeert dat de motiveringsplicht werd geschonden;

2.2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing, naast een beknopte weergave van verzoeksters verklaringen ter gelegenheid van haar interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, enkel de volgende argumentatie bevat: “aangezien in hoofde van uw man reeds een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen, en aangezien u zich baseert op dezelfde feiten als uw man kan wat uw asielaanvraag betreft geen andere beslissing worden genomen”; dat uit verzoeksters verhoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en uit de samenvatting van haar verklaringen in de bestreden beslissing, echter blijkt dat verzoekster verklaarde dat zij pas twee jaar na haar echtgenoot naar België is gekomen, dit op aanraden van haar zwager die in maart 2000 werd afgeranseld door personen die hem steeds lastig vielen met de vraag waar haar man was; dat uit het verhoorverslag eveneens blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat zij weinig afwist van de problemen die haar echtgenoot had ondervonden: zij had zich er altijd buiten gehouden; dat verzoekster eveneens verklaarde dat zij sinds het vertrek van haar man bij een vriend in Abovian verbleef, dat zij één maand nadat haar man het land ontvluchtte, terugkeerde naar Jerevan doch er terug wegging omdat haar buurvrouw haar waarschuwde dat er veel mannen waren langsgeslagen; dat uit verzoeksters verklaringen duidelijk blijkt dat zij als reden van haar vlucht, eigen feiten naar voren bracht die dateren van ná de vlucht van haar echtgenoot; dat bij het besluit tot kennelijke ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag deze feiten echter niet in overweging werden genomen; dat er enkel wordt geoordeeld dat verzoekster zich in haar asielaanvraag op dezelfde feiten baseert als haar echtgenoot; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nergens antwoordt op verzoeksters persoonlijke asielmotieven, zoals de mishandeling van haar zwager en de waarschuwingen van haar buurvrouw, dat verzoeksters verklaringen niet correct werden beoordeeld; dat de motivering van de bestreden beslissing, gelet op de gegevens van het administratief dossier, bijgevolg kennelijk onredelijk en niet afdoende is; dat het enig middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN,
 K. VANHOUTTE,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.